

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Conferința din 23 August 1953

CICLUL MESAJE

Lectura meditației zilei.

“Acela care dorește să lucreze cu principiile lui Hristos, care sunt veșnice, neschimbătoare, acela aparține Fraternității Albe Universale. El nu distruge nimic, nu lucrează împotriva lui Hristos, nu aduce o religie nouă, nu, el este adeptul formelor noi, atâta tot. În timp ce acela care se agață de forme dovedește că nu a înțeles principiile. El își imaginează că forma îl va salva și doarme liniștit, protejat fiind de formă... Da, în formă se adoarme cu adevărat. În timp ce, aceia care nu dau prea mare importanță formelor și lucrează cu principiile, evoluează enorm. Nu este mai avantajos acest ideal pe care vi-l prezint ? Chiar Hristos Însuși va veni să vă spună că este minunat, căci stă scris în Evanghelii: “Cuvântul ucide și Spiritul însuflețește”. Tocmai acest lucru vi-l explic acum. Da, fără încetare, eu vă împing spre Spiritul care însuflețește. Toți cei care oferă primul loc principiilor, aparțin Marii Fraternități Albe Universale. Nu acestei Fraternități care se găsește aici, pe pământ, ci Fraternității Albe Universale care îmbrățișează toate creaturile cele mai luminoase din univers”.

Urări de fericire date de Maestrul OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Meditația de la răsăritul soarelui

12 august 1967

Bonfin, Franța

...Astfel, voi toți, surâzători și frumoși, asemenea Serafimilor, asemenea Heruvimilor, veți deveni Copiii Domnului, vorbind despre măreția Sa peste tot, astfel ca Împărația Sa să vină cât mai repede; și viața va fi plină de Bucurie, de Fericire, de Poezie, de Muzică, iar omenirea întreagă va fremăta, va vibra și toți vor trăi ca frații. Râurile vor curge, florile vor parfuma atmosfera, păsările vor cânta dumnezeiește și toată Creația va cânta imnul de slavă al Domnului. Nu vor mai fi războaie, nici distrugeri, nici mizerie, nici boli sau crime. Iar pământul va fi, pentru întâia oară, în sfârșit un Adevărat pământ al tuturor Ființelor.

Împreună, în această Fraternitate Albă Universală, în Armonie, în Acord, în același Spirit.

Iată dorința mea:

Fie ca Îngerii și Arhanghelii să deschidă acum porțile, să-și deschidă generozitatea întregii omeniri, să existe o abundență de Lumină și de Înțelegere, de Bucurie și Fericire, iar omul să-și îndeplinească, să-și realizeze Înalta Sa Misiune, pentru care a venit pe pământ, adică să fie o reflecție, o expresie a Tatălui Cerească, a Frumuseții Cerului !

Fericiți sunt cei care au această Conștiință !

Fericiți sunt cei care lucrează în această direcție !

Fericiți sunt cei care sunt folositori altora !

Fericiți sunt cei care sau hotărât să devină călăuzele Domnului !

Fericiți sunt cei liniștiți și nobili !

Fericiți sunt cei care se află în Pace !

Fericiți sunt cei care doresc să lucreze întru sacrificiu !

Fericiți să fie Copiii Fraternității Albe Universale !

Mesaj materialiştilor

Sunt foarte fericit astăzi dragii mei frați și surori, să vă pot spune câteva cuvinte, în această frumoasă regiune a Franței, cu cerul pururea albastru, cu aerul parfumat și soarele mereu surâzător. Ce liniște profundă și ce pace, în acest colț minunat !

Sunt sigur că simțiți deja, că *o nouă zi se ridică peste lume*. Istoria pământului și a omenirii are perioade care se succed. Fiecare perioadă adaugă ceva nou în viața ființelor. Știința astrologică a antichității era capabilă să prevadă desfășurarea evenimentelor în viața oamenilor în legătură directă cu mișcarea stelelor și a planetelor. Fără a intra în detaliile perioadelor pe care pământul le-a parcurs deja și o dată cu el, întreaga omenire, ceea ce ne-ar conduce foarte departe, vă voi spune numai, că *o epocă veche, asemenea unei nopți lungi neplăcute și întunecoasă va dispărea. Ea pleacă în negura vremii, pentru a face loc unei ere noi, cu o cultură însoțită !* Se aude deja, copiii soarelui și ai luminii cântând ode de bucurie și recunoștință adresate bunătății fără de sfârșit a Creatorului. Se vede soarele deschizându-se, iar Îngerii, neobosiții servitor ai Domnului coborând pentru a pune ordine și armonie în sufletele sensibile și afectuoase. *Un nou pământ și un cer nou sunt în pregătire și în formare*, demult, în marile ateliere ale Domnului. *Copiii noii vieți* cunosc o cale minunată: *drumul care duce către soare !* Ei au gustat fructe delicioase, coapte sub razele acestui soare, fructe ale bucuriei, speranței și iubirii divine. Ei îi întreabă acum, pe frații lor, puțin adormiți în materie, lipsiți de credință și speranță:

- Credeți voi că mai există, încă, ființe inteligente pe pământ ?
- Bineînțeles ! răspund ei, acești frați amabili care s-au bazat numai pe materie, necunoscând de altfel bine nici ce reprezintă ea, în realitate. Bineînțeles, noi o credem ! Iar aceste ființe inteligente suntem noi !...
- Oh, este minunat ! răspund copiii noii vieți. Ce bine este să poți fi considerat printre ființele inteligente și înțeleghătoare ! Credeți voi că există pe pământ, ființe drepte și nobile ?
- Cum adică ? se întreabă acei frați împovărați și îngreunați în materie. Bineînțeles, noi o credem ! Noi suntem acele ființe drepte și nobile ! Toți ceilalți se găsesc în greșeală și într-o totală neștiință !
- Oh, cât de minunat este ! exclamă copiii noii vieți. Este minunat să fii drept și nobil în această viață, atât de tristă și de cenușie pentru

majoritatea oamenilor. Credeți în existența ființelor bune, frumoase și puternice ? continuă să întrebe copiii noii vieți.

- Ei, nu există nici o îndoială ! le răspund frații puțin întârziați și revoltați, unii recunoscând că au fost forțați sau bătuți de alții, în încercările vieții, iar ceilalți, încântați, atrași sau seduși de farmecul creaturilor specializate în aceasta. În astfel de cazuri, de ce să nu credem în existența ființelor puternice și frumoase ?

După aceasta copiii speranței ai vieții noi afirmă cu solemnitate aici:

- Oh, ne-ați dat mijloacele de a dovedi și de a vă convinge că frumusețea, inteligența, forța dreptatea, blândețea, mila, răbdarea și toate celelalte calități și virtuți sublime sunt atribute, sau mici frânturi, venite dintr-o sursă unică, transmisă prin căi intermediare până la noi. Această Sursă binecuvântată alimentează toate lumile și creaturile în spațiul nelimitat. Dacă toate aceste calități și virtuți veneau de la voi înșivă - care sunteți constituiți din materie și numai din ea, după părerea voastră – de ce, atunci, nu puteți deveni, după dorință, atotputernici, atotștiutori sau frumoși, așa cum o doriți voi înșivă ? Aceste calități pe care le au oamenii, vin deci, dintr-o Sursă aflată, logic, în afara noastră, sau dincolo de posibilitățile noastre actuale de percepție. Reunite deci, prin imaginația voastră, toate aceste calități și virtuți, amplificați-le până la infinit, într-o singură ființă. Tocmai această ființă, cu adevărat, o numim divinitate, de acolo ne vin toate darurile și toate posibilitățile, Ființa unică, de necontestat, mai reală decât realitatea însăși. A te îndoii de existența ei, înseamnă a te îndoii de propria-ți inteligență, bunătate și forță, de viitorul măreț pe care îl poți avea. Aici se află cea mai mare greșală care s-a strecurat în intelectul fraților noștri, sclavi ai materiei, care poartă nume sforăitoare de atei, materialişti, raționaliști, anarhiști, nume bizare...

Putem noi să facem să ne crească calitățile și virtuțile ? Da ! Unindu-ne prin:

- Gândirea corectă și luminoasă a adevăratei inteligențe.
- Sentimentul cald și plin de viață al iubirii dezinteresate.
- Acțiunea dreaptă și nobilă a unei activități ordonate și armonioase.

Unindu-ne cu această Sursă inepuizabilă de bunătate, de bucurie și de fericire care reprezintă *Soarele spiritual* ne îndreptăm spre perfecțiune. Adevărații gânditori, adevărații mistici, cu mintea limpede, profeții, maestrul ai inițierilor din toate timpurile, recunosc acest mare și sublim *Adevăr, care este deasupra tuturor adevărilor*. Ei se înclină cu dragoste, cu umilință și cu adorație în Fața

Ființei Supreme, care este adevărata sursă a binelui, a tuturor bogățiilor exterioare și interioare. De acolo toți își trăgeau forțe pentru inspirație, revelații și acțiunile care urmau. Nu simțiți că există ceva schimbat în viață, în natura umană și în natura înconjurătoare ? Chiar și soarele și stelele cele mai îndepărtate ne trimit mesajele cele mai tulburătoare. Nu simțiți că forțele subterane, din oceane, din aer și din eterul cosmic sunt toate într-o activitate înfrigorată ? Nu simțiți că entități, în mod incalculabil, coboară din eterul regiunilor celeste cu intenția de *a ne trezi la realitățile spirituale* ? Că aceste ființe, care dirijează miliarde de alte ființe, lucrează pe pietre, pe plante, pe animale și pe oameni ? Așteptați dezlănțuirea celor mai mari calamități și cataclisme, când aceste forțe vin din subteran să pună în primejdie fragila noastră scoarță terestră ? Ca oceanele să se reverse peste continente ? Ca uraganele să-și arate forța și puterea de a mătura totul în calea lor ? Ca războaiele cele mai devastatoare să se declanșeze între diverse nații și rase de pe glob ?

Se spune în Sfânta Scriptură că soarele se va întuneca, luna nu va mai lumina, stelele vor cădea din cer, iar puterile din ceruri vor fi clătinate. Atunci Fiul Omului va apărea pe cer.

Toate acestea sunt pur simbolice. După știința veche a simbolurilor, care revelează și rezumă toate științele ezoterice, soarele care se întunecă semnifică că intelectul omenesc și punctul lui de vedere nu vor mai fi clare. Operele numeroșilor savanți, scriitori și filozofi nu vor mai prezenta decât tulburare, deviații și obscuritate. Punctul lor de vedere, bazat pe filozofie egocentrică se va prăbuși. Iată un exemplu frapant: concluzia trasă de anumiți cercetători sinceri, cinstiți rătațiți în ciuda evenimentelor, că legea vieții este războiul, războiul și lupta implacabilă dintre creaturi pentru existență. Această concluzie este trasă grație observațiilor lor din *regiunile inferioare ale vieții*:

oceane, unde totul se mănâncă și se devorează, la fel ca și în păduri sau jungle, unde sălbăticiunile se sfâșie între ele, în mlaștini, în familii și societăți unde, peste tot, se constată egoismul, lupta feroce, masacrul. Ei au crezut că au dreptate să tragă o concluzie care nu conține tot adevărul, ci doar cinci la sută ca procent. Totul este adevărat, dacă nu vedem decât în regiunile inferioare. Totul este adevărat dacă privim copilul egoist și posesiv, care nu cere decât pentru sine, să ia, fără să se gândească la nimeni. Este egoismul, care absoarbe, care strigă, reclamă și-i servește pe alții. Dar, uităm să vedem că *alături de copil există mama și tatăl*, sau bunicii, această mamă care este numai iubire și dăruire, care se dăruiește pentru a crește copilul. Ea este încarnarea devotamentului și

sacrificiului. Nu putem noi concluziona că *o altă lege există în viață, legea Iubirii și a Sacrificiului* ? Să luăm exemplul pământului, care este încă, un copil egoist, și al mamei, soarele invizibil, căci El, *Tatăl*, este ascuns: este *Soarele invizibil*. Amândoi se apleacă continuu asupra copilului, încălzindu-l, luminându-l. Pământul prinde fără încetare forțe și energii solare. Și acest proces se continuă cu iubire și răbdare până ce pământul ajunge la maturitate. Pământul va deveni, la rândul lui Soare, contrar previziunilor și calculelor științifice făcute de astronomi și savanți, calcule bazate pe puncte de vedere pur mecanice, adică pe latura moartă a naturii. Dacă savanții s-au aplecat doar asupra pământului și a ceea ce se întâmplă în regiunile inferioare, nu văd decât fenomenele pur egoiste și distrugătoare, *ei neridicând ochii spre regiunile spiritului și iubirii, unde conduc alte legi, cele ale bunătății, milei, sacrificiului, răbdării și anonimatului*. A fi în stare să faci să se maturizeze un fruct aspru, acid și amar, sub razele bunătății și iubirii, înseamnă să faci acest fruct dulce, delicios și parfumat. Așa se întâmplă și cu oamenii. Într-o bună zi, toată omenirea va evolua, va progresa, iar oamenii vor părăsi planeta, lăsând-o *micilor frați*, animale, devenite ele însele mai evolute mai inteligente. *Nimic nu va putea rezista influenței atotstăpânitoare a căldurii lumii divine*. Este o problemă de timp. Ceea ce este extraordinar și uimitor, incredibil pentru moment, este că savanții neîncredători și atei, asemănători fructelor aspre și acide, dure, vor deveni lapte și miere, vorbind numai despre iubire. Acest exemplu ne arată că *există un alt punct de vedere, cunoscut de Inițiați, care ne determină să vedem lucrurile corect*.

S-a spus că luna nu va mai lumina. Asta înseamnă că inima omului este plină de prejudecăți religioase și de sentimente într-o continuă schimbare, instabile; aceste prejudecăți și sentimente vor fi reduse la neant.

Stelele vor cădea din cer, aceasta înseamnă că multe autorități științifice, politice, economice, cât și militare, din cauza unor tulburări de viață, nu vor mai putea remedia vechile lor metode, nu se vor putea adapta diferitelor condiții, circumstanțe și factori care vor intra în joc, astfel că ei vor cădea de pe pedestalul lor. Atunci, semnul Fiului omului va apărea pe cer. Asta înseamnă că *o nouă lumină va apărea, că idei noi vor veni să pregătească o nouă cultură care va apărea*. Savanții nu vor mai căuta mijloace pur distructive. Filozofii nu vor mai inventa filozofii pur omenești și îndepărtate de adevăr, dar vor accepta *unica și singura Filozofie care există de când Creația lumii*, pe care cei mai mari Maeștri ai omenirii o cunoșteau și o practicau. Nici Hermes, nici Zoroastru, nici Rama, nici Budha sau Krishna, nici Orfeu, nici Moise, nici Platon, nici Pitagora, nici Fo-Hi, nici Lao-Tze nu au inventat nimic vreodată, nu

au fabricat ei înșiși vreo filozofie. *Dar ei toți au studiat singura și adevărata Filozofie, care a fost bine păstrată și trimisă până în zilele noastre.* Scriitorii nu vor mai scrie lucrări care distrug credința, bucuria și speranța, introducând după vreme anarhia și haosul în sufletele oamenilor, fără a avea cea mai mică idee a *responsabilității lor morale* către cititori. Poeții nu vor mai scrie poezii, unde tristețea, slăbiciunea și dezolarea, la fel ca un sentimentalism crepuscular și morbid, să slăbească ființa omenească. Pictorii nu vor mai picta tablouri, care să fie reflectarea coșmarurilor lor continui, trăite în subconștientul lor mlăștinos, sau în beciuri sau subterane pline de mucegai. Dramaturgii nu vor mai prezenta numai piese unde nu se văd decât pasiuni omenești dezlănțuite, unde oamenii sunt în stare de conflict fără încetare și merg pe drumuri, fără soluții sau eliberare. Muzicienii nu vor compune cântece și muzică care dezlănțuie infernul adormit din fiecare ființă umană, ce se manifestă în nebunii. Noii muzicieni vor crea *o muzică nouă, care va corespunde celor mai înalte și divine aspirații ale sufletului, dorinței sale de a trăi din nou, viața pe care o trăia înainte de a părăsi Paradisul. Această muzică nouă va salva lumea.* Ea va avea puterea magică de a face *să coboare din Cer Focul Sfânt și o întreagă ierarhie de ființe ale ordinii, armoniei și frumuseții.* Dansul, sculptura, arhitectura... totul se va schimba și se va ameliora grație ființelor inteligente și luminoase care cunosc structura și modul de formare a ființei omenești cu toate vehiculele ei subtile.

Această generație, a zilelor noastre, o spun Marii Maeștrii, este întunecată, materializată, haotică, dezordonată și cristalizată în forme neoperante și învechite. Această generație nu poate vibra la unison, cu impulsuri puternice și irezistibile ale *Sursei din care țâșnește soarele vizibil, reprezentant al Soarelui invizibil care este Hristos.* O nouă generație apare, cu inimi și inteligențe noi, purtătoare a germenilor noi. Viața cea nouă se apropie ca și Primăvara spirituală, la care adevărații poeți visau, adevărații clarvăzători o contemplau, pe care adevărații profeți o predicau.

Noua învățătură a Augustei Fraternități Albe Universale conține toate metodele, *toate regulile și toate principiile cât și disciplina și recomandările necesare pentru pregătirea ființelor în vederea primirii noilor impulsuri și emanații care se revarsă din inima sistemului solar. Această inimă ne trimite deja Căldura și Lumina sa pentru a ne însufleții și învia. Totul să se înoiască, să vibreze și să strălucească de viața cea nouă* abundentă, intensă, care va purifica tot, însoțită de iubire, Speranță, Credință arzătoare, de neclintit și puternică, în existența Ființei tuturor ființelor, Strămoș al strămoșilor, Ascuns al ascunșilor, Duiosul Tată Ceresc, Tată Înțelegător și Milostiv. Fie ca numele Lui să fie

binecuvântat și slăvit în vecii vecilor ! Oh, Doamne, fă ca această zi binecuvântată să vină cât mai repede, pentru ca întreaga omenire să tresară de bucurie și recunoștință, ca să poată simți prezența Ta, inexprimabilă în cuvinte omenești, dar care reprezintă învierea și viața veșnică, în Bucurie, în Iubire și în Pace.

Fie ca voia Domnului să se împlinească !

Un minut de meditație. _____